

พื้นผิวในความทรงจำ

โดย

นิทัศน์ ลากพิทยากุล

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาศิลปบัณฑิต

สาขาวิชาจิตรกรรม

ภาควิชาภาพพิมพ์ จิตรกรรมและประติมากรรม

คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

TEXTURE IN MY MEMORY

BY

NITAT LAPPITATAKUN

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE
REQUIREMENTS FOR**

THE DEGREE BACHELOR OF FINE ART

DIVISION OF PAINTING

DEPARTMENT OF PRINTMAKING, PAINTING AND SCULPTURE

FACULTY OF FINE ARTS, CHINGMAI UNIVERSITY

ACADEMIC YEAR 2006

คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อนุมัติให้ศิลปินนิพนธ์เรื่อง “พื้นผิวในความทรงจำ”
เสนอโดย นายนิทัศน์ ลาภพิทยากุล เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปบัณฑิต
สาขาวิชาจิตรกรรม

ลงชื่อ.....

(รองศาสตราจารย์ ม.ล.สุรสวัสดิ์ สุขสวัสดิ์)

คณบดีคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

วันที่ 16 เดือน พ.ค. พ.ศ. 2550

ผู้ควบคุมศิลปนิพนธ์

อาจารย์ พงศ์ศักดิ์ ชุขคำโรง

.....

วันที่ 12 เดือน มี.ค. พ.ศ. 2550

คณะกรรมการตรวจสอบศิลปนิพนธ์

.....

ประธานกรรมการ

(อาจารย์ นลองเดช ภูพานูมาต)

วันที่ 17 เดือน มี.ค. พ.ศ. 50

รองศาสตราจารย์ สมเกียรติ	ตั้งนโม	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ Jan Theo De Vleeschauwer		กรรมการ
อาจารย์ สงกรานต์	สุดหอม	กรรมการ
อาจารย์ สุขชัย	ศาสตร์สาระ	กรรมการ
อาจารย์ กิตติ	มาลีพันธุ์	กรรมการ
อาจารย์ ทิพวรรณ	ทั้งมั่งมี	กรรมการ
อาจารย์ ชัชวาล	นิลสกุล	กรรมการ
อาจารย์ มรกต	เกษเกล้า	กรรมการ

หัวข้อศิลปนิพนธ์

ผู้เสนอศิลปนิพนธ์

หลักสูตร

สาขาวิชา

ภาควิชา

คณะ

ปีการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา

พื้นที่ผิวในความทรงจำ

นายนิทัศน์ ลาภพิทยากุล

ศิลปบัณฑิต

จิตรกรรม

ภาพพิมพ์ จิตรกรรมและประติมากรรม

วิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2549

อาจารย์ พงศ์ศักดิ์ คชสำโรง

บทคัดย่อ

จากประสบการณ์ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันได้สัมผัสทัศนคติทางการชื่นชมความงามผ่านสิ่งที่เกิดขึ้นรอบโดยเฉพาะเรื่องของพื้นที่ผิวที่เกิดจากร่องรอยต่างๆ ซึ่งมีผลต่ออารมณ์ความรู้สึก จนเป็นผลให้เกิดการแสดงออกมาทางผลงานศิลปะ จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจในความหมายของความงาม และต้องการแสดงออกในเรื่องความงามที่เกิดจากร่องรอยการขูด ขีด ข่วน และการทับซ้อนของชั้นสีโดยผ่านรูปแบบผลงานลักษณะนามธรรม

ART THESIS TITLE	TEXTURE IN MY MEMORY
NAME	NITAT LAPPITAYAKUN
DEGREE	BACHELOR OF FINE ARTS
CONCENTRATION	PAINTING
DEPARTMENT	PRINTMAKING PAINTING AND SCULPTURE
FACULTY	FACULTY OF FINE ARTS
	CHIANG MAI UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR	2006
ADVISOR	PADUNGSAK KOJASAMRONG

ABSTRACT

Throughout my life, from the past till the present, I have always had a special point of view on, and delighted in the beauty in things that happen in my surroundings, especially in the beauty of texture that is caused by different traces. These traces have an impact on my feelings and mood and I express this in my work of art. From study and research on related issues, I have come to an understanding of the meaning of beauty and I want to express beauty that is caused by traces of scraping, carving, scratching and overlapping layers of color in works of abstract art.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบเท้าขอบพระคุณบิดา นาย อาจันต์ ลาภพิทยากุล และมารดา นาง ปัญจรส ลาภพิทยากุล รวมถึงครอบครัว ลาภพิทยากุล ทุกคนผู้เป็นที่รักและเคารพยิ่งของข้าพเจ้า ที่มอบความรักและความอบอุ่นและสั่งสอนชี้แนะแนวทางให้ข้าพเจ้าประพฤติตนในทางที่ถูกที่ควร

ขอขอบคุณ โรงเรียนสอนศิลปะทุกสถาบัน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ข้าพเจ้า

ขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่านในคณะจิตรศิลป์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์ พงศ์ศักดิ์ กษัตราโรง อาจารย์ที่ปรึกษาและคำแนะนำที่ดีตลอดมา

ขอขอบคุณคำแนะนำ ดีชม จากเพื่อนผู้หวังดีที่ทำให้ข้าพเจ้าทราบข้อบกพร่องและสร้างให้มีกำลังใจในการพัฒนาผลงานต่อไป

คำนำ

ศิลปนิพนธ์ภาคเอกสารฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาโครงการศิลปนิพนธ์ตามหลักสูตรปริญญาศิลปบัณฑิต สาขาวิชา จิตรกรรม ปีการศึกษา 2549 โดยเสนอหัวข้อเรื่อง “พื้นผิวในความทรงจำ” ได้รวบรวมและอธิบายแนวคิด ที่มา รูปแบบของผลงานและกระบวนการการสร้างสรรค์ อุปสรรคปัญหาและผลดำเนินงานศิลปนิพนธ์ นอกจากนี้ยังสรุปถึงประสบการณ์การศึกษาศิลปะของข้าพเจ้าในช่วงระยะเวลาหนึ่ง อันเป็นรากฐานสืบทอดให้กับการสร้างสรรค์ศิลปะของข้าพเจ้าต่อไปในอนาคต ผลการศึกษาค้นคว้าศิลปนิพนธ์ชุดนี้อาจเป็นประโยชน์ต่อท่านผู้ให้ความสนใจไม่มากนักน้อย

นิทัศน์ ลาภพิทยากุล

19 กุมภาพันธ์ 2550

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ค
ABSTRACT	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
คำนำ	ช
สารบัญ	ซ
สารบัญ(ต่อ)	ฌ
สารบัญภาพ	ญ
สารบัญภาพ(ต่อ)	ฎ
 บทที่ 1 หลักการและเหตุผล	 1
1.1 ที่มาแนวความคิดและความสำคัญของแนวความคิด	1
1.2 วัตถุประสงค์	1
1.3 รูปแบบการนำเสนอ	2
1.4 เทคนิค	2
1.5 ขอบเขตการศึกษา	3
1.7 แหล่งข้อมูลในการศึกษา	3
1.8 ระยะเวลาในการดำเนินการ	4
1.9 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษา	4
1.10 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	5
 บทที่ 2 อิทธิพล หรือที่มาของแนวความคิด	 6
2.1 อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมในวัยเด็ก	6
2.2 อิทธิพลจากองค์ความรู้ด้านสุนทรียศาสตร์	7
2.3 อิทธิพลจากรูปแบบศิลปะ	7
2.4 การสังเคราะห์ความคิด	8

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์	12
3.1 กระบวนการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์	12
3.1 แนวความคิดศิลปนิพนธ์	12
3.2 รูปแบบผลงานศิลปนิพนธ์	12
3.5.1 พื้นผิว(TEXTURE)	13
3.5.2 สี (COLOUR)	14
3.5.3 พื้นที่ว่าง(SPACE)	14
3.3 เทคนิคและวัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์	15
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์	20
4.1 ผลงานศิลปนิพนธ์	20
4.1.1 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่1	20
4.1.2 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่2	21
4.1.3 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่3	21
4.1.4 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่4	21
บทที่ 5 สรุป	43
บรรณานุกรม	44
ประวัติผู้เขียน	45

สารบัญภาพ

หน้า

บทที่ 2

ภาพประกอบที่ 1	(อิทธิพลในวัยเด็ก)	9
ภาพประกอบที่ 2	(ภาพรอยบาดแผล)	10
ภาพประกอบที่ 3	(ภาพผลงานของ Mike Bohantch)	11

บทที่ 3

ภาพประกอบที่ 4	(ภาพผลงานกระบวนวิชาจิตรกรรม 7)	16
ภาพประกอบที่ 5	(ภาพผลงานกระบวนวิชาจิตรกรรม 7)	17
ภาพประกอบที่ 6	(ภาพตัวอย่างพื้นผิวสัมผัสได้ด้วยมือกับพื้นผิวสัมผัสได้ด้วยสายตา)	18
ภาพประกอบที่ 7	(ภาพขั้นตอนการทำงาน)	19

บทที่ 4

ภาพประกอบที่ 8	(ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1)	23
ภาพประกอบที่ 9	(รายละเอียดของสีผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1)	24
ภาพประกอบที่ 10	(รายละเอียดพื้นผิวผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1)	25
ภาพประกอบที่ 11	(พื้นที่ว่างผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1)	26
ภาพประกอบที่ 12	(รายละเอียดผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1)	27
ภาพประกอบที่ 13	(ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2)	28
ภาพประกอบที่ 14	(รายละเอียดของสีผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2)	29
ภาพประกอบที่ 15	(รายละเอียดพื้นผิวผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2)	30
ภาพประกอบที่ 16	(พื้นที่ว่างผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2)	31
ภาพประกอบที่ 17	(รายละเอียดผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2)	32
ภาพประกอบที่ 18	(ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3)	33
ภาพประกอบที่ 19	(รายละเอียดของสีผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3)	34
ภาพประกอบที่ 20	(รายละเอียดพื้นผิวผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3)	35
ภาพประกอบที่ 21	(พื้นที่ว่างผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3)	36
ภาพประกอบที่ 22	(รายละเอียดผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3)	37
ภาพประกอบที่ 23	(ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4)	38
ภาพประกอบที่ 24	(รายละเอียดของสีผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4)	39
ภาพประกอบที่ 25	(รายละเอียดพื้นผิวผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4)	40

สารบัญภาพ(ต่อ)

หน้า

ภาพประกอบที่ 26

(พื้นที่ว่างผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่4)

41

ภาพประกอบที่ 27

(รายละเอียดผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่4)

42

บทที่ 1

บทนำ

สมเกียรติ ตั้งนโม:2535: 10 กล่าวว่า วัตถุต่างๆที่มีความงาม งามเพราะมันได้เลียนแบบสิ่งที่เป็นที่เป็นนิรันดร์และไม่มีอยู่ในกาลอากาศหรือเลียนแบบแก่นของความงามสิ่งหนึ่งจกต้องมีเรื่องของระเบียบกฎเกณฑ์และสัดส่วนไม่อาจที่จะนิยามความหมายของความงามได้ถ้าปราศจากสิ่งเหล่านี้ ความงามก็ไม่อาจเป็นไปได้

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

1.2 วัตถุประสงค์

1.3 รูปแบบการนำเสนอ

1.4 เทคนิค

1.5 ขอบเขตของการศึกษา

1.6 วิธีการศึกษา

1.7 แหล่งข้อมูลในการศึกษา

1.8 ระยะเวลาในการดำเนินงาน

1.9 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้

1.10 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

หลักการและเหตุผล

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากสภาพแวดล้อมในวัยเด็กชีวิตความเป็นอยู่ที่ต้องคลุกคลีกับร้านอาหาร(ข้าวมันไก่) เครื่องในของสัตว์ เลือดและชิ้นส่วนต่างของร่างกายสัตว์กับร่องรอยของคมมีดการฉีกขาดของเนื้อหนัง สีที่ข้าพเจ้าเห็นบนผิวหนังของอวัยวะสัตว์กับเสียงกระดูกที่โคนมีดสับลงบนเบียงไม้ รวมถึงเสียงความสับสนวุ่นวายของผู้คนที่อยู่ในร้านอาหารจนเป็นเรื่องปกติของชีวิตที่ข้าพเจ้าจะต้องสัมผัส

เนื่องจากข้าพเจ้าสนใจในเรื่องของกายวิภาค ชิ้นส่วนของร่างกายมนุษย์และสัตว์ รวมถึงข้าพเจ้าได้ประสบพบเห็น วิธีการเรียนการสอนของนักศึกษาแพทย์ วิธีการเรียนวิชากายวิภาคโดยใช้ร่างกายของมนุษย์ ข้าพเจ้าได้เห็น การผ่า ตัด แร่ ซ้ำแหละและการกรีดใบมีดลงบนผิวหนัง

ลักษณะของพื้นผิว ขึ้นส่วนของอวัยวะในร่างกายที่มีความแตกต่างกัน รวมถึงร่องรอยของคมมีด กลิ่นของน้ำยาอาบศพ จากประสบการณ์ในวัยเด็กกับเหตุการณ์ต่างๆที่ข้าพเจ้าได้พบเห็นร่องรอยที่เกิดขึ้นบนผิวหนังของสัตว์และมนุษย์จากสิ่งเหล่านี้เองที่เป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้ไปสู่แนวความคิดของผลงานจิตรกรรมศิลปนิพนธ์

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อนำเสนอมุมมองในเรื่อง ความงามที่เกิดจากร่องรอย การขูด ขีด ข่วนและการทับซ้อนของชั้นสี ในทัศนสุนทรียภาพส่วนตัว

1.2.2 เพื่อตอบสนองอารมณ์ความรู้สึกของตนต่อ บรรยากาศที่เกิดจากร่องรอย การขูด ขีด ข่วนและการทับซ้อนของชั้นสี ในผลงานจิตรกรรม

1.3 รูปแบบการนำเสนอ

1.3.1 ผลงานจิตรกรรม 2 มิติ (200 × 200 ซม. จำนวน 4 ชิ้น)

1.3.2 เทคนิค สีอะครีลิคบนผ้าใบ

1.4 เทคนิค

1.4.1 สีอะครีลิคบนพื้นผ้าใบ

1.5 ขอบเขตของการศึกษา

1.5.1 ศึกษาจากบาดแผลแต่ละชนิดและความแตกต่างของบาดแผล แผลหรือบาดแผล (wounds) หมายถึง ภาวะที่เยื่อผิวหนัง ผิวหนังหรือเนื้อเยื่อที่อยู่ใต้ผิวหนังได้รับบาดเจ็บ (injury) หรือถูกทำลาย (damage) จากเชื้อจุลินทรีย์หรือจากแรงกล (physical force) จนผิวหนังแยกออกจากกันหรือไม่แยกก็ได้ ตามลักษณะการฉีกขาดของผิวหนัง แผลปิด (closed wound) หมายถึง บาดแผลที่ผิวหนังหรือเยื่อไม่ฉีกขาดออกจากกัน แต่เนื้อเยื่อที่อยู่ใต้ผิวหนังได้รับบาดเจ็บ มีการฉีกขาดของเนื้อเยื่อและหลอดเลือดฝอยบริเวณนั้น ทำให้เลือดออกมาคั่งรวมกันเป็นก้อน (hematoma) ทำให้เกิดการเจ็บปวด มักเกิดจากการกระแทก ถูกดึงรั้งหรือถูกกระตุกอย่างแรง เช่น แผลฟกช้ำ (contusion bruise) กระดูกหักโดยไม่มีแผลภายนอก แผลไหม้พอง สมอองได้รับความกระทบกระเทือน (concussion of brain) **แผลเปิด** (opened wound) หมายถึง แผลที่ผิวหนังบางส่วนฉีกขาดออกจากกัน ได้แก่ **แผลถลอก** (abrasion) ลักษณะแผลตื้น มีรอยเปิดเพียงชั้นนอกของผิวหนัง หรือเยื่อ มีเลือดซึมเล็กน้อย สาเหตุเกิดจากอุบัติเหตุ ถูกขีด ข่วน หรือลื่นไถลบนพื้นหยาบขรุขระ **แผลฉีกขาด** (laceration wound) ลักษณะแผลผิวหนังบริเวณขอบแผลฉีกขาด กระรุ่ง

กระริ่ง และมีการทำลายของเนื้อเยื่อแผลมาก แผลอาจลึก เสี่ยงต่อการติดเชื้อ สาเหตุเกิดจากอุบัติเหตุ เช่น รถล้ม หกล้ม ถูกของมีคมเกี่ยว ถูกสะเก็ดระเบิด (explosive wound) แผลถูกบดขยี้ (crush wound) เช่น จากเครื่องจักรบด **แผลถูกตัด** (incision wound) ลักษณะแผลขอบแผลจะเรียบซึ่งเกิดจากของ มีคมผ่านผิวหนังเข้าไป เช่น ถูกมีดบาด **แผลถูกแทง** (puncture wound) ลักษณะแผล ปากแผลแคบลึก ซึ่งเกิดจากวัตถุ

1.6 วิธีการศึกษา

1.6.1 เก็บข้อมูลจากภาพถ่ายจากนิตยสารแพทย์

1.6.2 ศึกษาจากร่างกายมนุษย์ที่ภาควิชาวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

1.6.3 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาโดยแทนค่าออกมาในทัศนธาตุ

1.6.4 สังเคราะห์ข้อมูลและคัดสรรทัศนธาตุโดยใช้พื้นผิวและสีออกมาเป็นผลงานจิตรกรรม

1.6.5 นำเสนอผลงานจิตรกรรมในรูปแบบนามธรรม

1.7 แหล่งข้อมูลในการศึกษา

1.7.1 ศึกษาข้อมูลจาก INTERNET

1.7.2 ภาพถ่ายจากหนังสือแพทย์

1.7.3 หอสมุดกลางมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

1.7.4 ห้องสมุดคณะวิจิตรศิลป์

1.7.5 คณะแพทยศาสตร์ สาขากายวิภาคศาสตร์

1.8 ระยะเวลาในการดำเนินงาน

แผนการดำเนินการ	ระยะเวลาดำเนินการ
1. ศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูล	25 ตุลาคม 2549 เป็นต้นไป
2. เสนอหัวข้อ	15 พฤศจิกายน 2549 และ 29 พฤศจิกายน 2549
3. ปฏิบัติงาน	พฤศจิกายน 2549 – กุมภาพันธ์ 2549
4. นำเสนอผลงาน 1	ตามเวลานัดหมายกับอาจารย์ที่ปรึกษา
5. นำเสนอผลงาน 2	”
6. นำเสนอผลงาน 3	”
7. นำเสนอผลงาน 4	”
8. ตรวจงานกลางภาค	27 ธันวาคม 2549
9. บรรยายพิเศษการเขียนศิลปนิพนธ์	17 มกราคม 2550
10. นำเสนอจากเอกสารฉบับร่าง	31 มกราคม 2550
11. ส่งเอกสารฉบับสมบูรณ์	14 กุมภาพันธ์ 2550
12. ตรวจงานปลายภาค	27 กุมภาพันธ์ 2550
13. ส่งหนังสือศิลปนิพนธ์ 5 เล่ม	27 กุมภาพันธ์ 2550

ระยะเวลาดำเนินการ 25 ตุลาคม 2549 – 1 มีนาคม 2550 รวมระยะเวลาทั้งหมด 4 เดือน

1.9 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้

- 1.9.1 สีอะคริลิก
- 1.9.2 ปูนซีเมนต์
- 1.9.3 สีน้ำมัน
- 1.9.4 แปรงทาสี
- 1.9.5 แม่กึงเฟรม
- 1.9.6 หวีลับ
- 1.9.7 เกียง
- 1.9.8 ผ้าใบ
- 1.9.9 เฟรม

1.10 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1.10.1 เพื่อให้ผู้ชมผลงานได้มีส่วนร่วมจินตนาการถึงอารมณ์ความรู้สึกอย่างอิสระ โดยผ่านผลงานที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้น

1.10.2 เพื่อเรียนรู้ถึงขบวนการ เทคนิค และวิธีการทำงานศิลปะของตนเองเพื่อพัฒนาต่อไปในอนาคต

บทที่ 2

ที่มาของแนวความคิด

อารีย์ สุทธิพันธ์ :2532:50 กล่าวว่า การสร้างผลงานทางศิลปะเป็นการสื่อความหมายโดยอาศัยรูปแบบ เทคนิค วิธีการและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อแสดงออกถึงเนื้อหาสาระ และสิ่งสำคัญ เป็นการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกและแนวคิด เพื่อให้สอดคล้องกับความเป็นจริง อันจะนำไปสู่ความเข้าใจกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของตนเอง โดยผ่านข้อมูลพื้นฐานที่จะนำไปสู่แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานตลอดจนเกิดอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

ศิลปินพหุชนนี้ ได้รับอิทธิพลที่ส่งผลต่อแนวความคิดและรูปแบบการสร้างสรรคผลงานดังต่อไปนี้

- 2.1 อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมในวัยเด็ก
- 2.2 อิทธิพลจากองค์ความรู้ทางด้านสุนทรียศาสตร์
- 2.3 อิทธิพลจากรูปแบบศิลปะ
- 2.4 การสังเคราะห์ความคิด

2.1 อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมในวัยเด็ก

เนื่องจากครอบครัวของข้าพเจ้าในวัยเด็กมีอาชีพขายอาหาร(ข้าวมันไก่) ชีวิตความเป็นอยู่ในวัยเด็กของข้าพเจ้าย่อมหนีไม่พ้นในเรื่องของซาก ร่างกายที่ไร้ชีวิตของสัตว์ที่วางเรียงต่อหน้าข้าพเจ้า รวมถึง อวัยวะเครื่องในของสัตว์ เลือด กับร่องรอยการฉีกขาดของเนื้อหนัง ที่เกิดจากคมมีดและความสับสนวุ่นวายของผู้คนที่อยู่ในร้าน จนกลายเป็นเรื่องปกติที่ข้าพเจ้า ได้พบเห็นอยู่ทุกวันก่อนไปโรงเรียนและ หลังกลับจากโรงเรียน หากลองมองย้อนกลับไป ถึงสิ่งเหล่านั้น จึงกลายเป็นความทรงจำ ที่มีอิทธิพลต่อข้าพเจ้าอย่างมาก รวมถึงข้าพเจ้าชอบสังเกตดูบาดแผลที่เกิดขึ้นกับคนรอบข้างหรือว่าตัวข้าพเจ้าเองหากลองมองดูดีๆ ใบบาดแผลนั้นจะมีความน่าสนใจอยู่ ไม่ว่าในเรื่องพื้นผิวหรือสี ถ้าหาก ลองพิจารณาและวิเคราะห์ดูแล้ว อาจจะกลายเป็นความงามที่เกิดขึ้นภายในจิตใจได้โดยไม่รู้ตัว(ภาพประกอบที่ 1และ2)

2.2 อิทธิพลจากองค์ความรู้ทางด้านสุนทรียศาสตร์

ปรัชญาเป็นศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้าในด้านความคิด ส่วนปรัชญาที่นำมาใช้เป็นปรัชญาที่ว่าด้วยเรื่องของความงามของสุนทรียศาสตร์ (AESTHETICS) สุนทรียศาสตร์เป็นศาสตร์แห่งความงาม มีจุดมุ่งหมายอยู่ที่การเปิดเผยและการจัดระเบียบหลักการต่าง ๆ ที่แตกต่างกันของความงาม สุนทรียศาสตร์มีวิธีการค้นหาความงามอยู่ 2 แบบ คือ วัตถุวิสัย และ อัตตวิสัย

สุนทรียศาสตร์ มีวิธีการเป็นวัตถุวิสัย เพราะสุนทรียศาสตร์มุ่งพิจารณาวัตถุต่าง ๆ เช่นภาพ พิมพ์ คนตรี เป็นต้น ในฐานะที่เป็นสิ่งที่สวยงาม สุนทรียศาสตร์พยายามค้นหาคุณลักษณะทั่วไปของสิ่งเหล่านั้น และในขณะเดียวกันก็พยายามค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะทั่วไปที่สวยงามและคุณลักษณะอย่างอื่นของวัตถุเหล่านั้น

สุนทรียศาสตร์มีวิธีการเป็นอัตตวิสัย เพราะสุนทรียศาสตร์พยายามค้นหาความหมายของ สิ่งที่เราเรียกว่าประสบการณ์ทางสุนทรียะ ของคนดู สุนทรียศาสตร์พยายามค้นหาความแตกต่างและความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์สุนทรียะและประสบการณ์อย่างอื่น

อย่างไรก็ตาม จะเห็นว่าสุนทรียศาสตร์หรือปรัชญาแห่งความงามนั้น จะไม่พ้นไปจากจิตของมนุษย์อันเป็นพื้นฐานเดิมเลย การเกิดความงามก็ต้องเกิดกับอารมณ์ไปเกาะอยู่กับจิต โดยอารมณ์ที่เกิดจากความงามนั้นไปเกาะจิต จิตก็เกิดความพึงพอใจ พุดสัน ๆ และชัดเจนได้ดังนี้ ความงามก็คือสิ่งที่สร้างความพึงพอใจ ความชอบให้แก่จิตนั่นเอง อะไรที่สร้างความพอใจให้แก่จิต ไม่ว่าจะผ่านผัสสะ หรือ ทวารใดทวารหนึ่งของอายตนะทั้งห้า (หู ตา ลิ้น จมูก กาย) เป็นที่เกิดความงามแก่จิตได้ทั้งสิ้น ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจ หรือความชอบนั้นจะคงอยู่ได้นานเท่าใด ถ้านานชั่วระยะหนึ่งก็เป็นความงามพริ้ว ๆ ถ้านานปีก็เป็นความงามที่สูงส่ง ความงามจึงมี 2 ชั้นใหญ่ ๆ คือ ความงามชั้นธรรมดาสามัญ เกิดจากเราไปสัมผัสกับสิ่งของที่เรารชอบ เราพึงพอใจธรรมดาทั่วไป และความงามชั้นต่อไป เพื่อจะให้จิตเกิดความพึงพอใจขั้นสุดยอด เราต้องพยายามไปสัมผัสกับผลงานทางศิลปะ ซึ่งมีองค์ประกอบหนึ่งสำคัญหลายอย่าง แต่อย่างล้วนแต่สามารถสร้างความรู้สึกรสร้างอารมณ์ให้เกิดได้ด้วยประการต่าง ๆ (ทวีเกียรติ ไชยยงศ. 2538 : 4)

2.3 อิทธิพลจากรูปแบบศิลปะ

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจาก ไมค์ โบฮาซ (MIKE BOHATCH) โดยข้าพเจ้าจะกล่าวประวัติโดยย่อ ไมค์โบฮาซ (MIKE BOHATCH) เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านกราฟฟิกด้านโฆษณา เขาอาศัยอยู่ที่รัฐโคโรราโด โดยงานของ ไมค์ โบฮาซ มักจะประกอบไปด้วยสีหนาที่บและองค์ประกอบแบบเหนือจริง งานของเขามักได้รับการยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศ

โดยงานของเขาจะประกอบด้วยเรื่องของโครงสร้างบวกกับ การวาดเส้น(DRAWING) จิตรกรรม , (PAINTING),เทคนิคตัดปะ(COLLAGE),ภาพถ่าย(PHOTOGRAPHY) ,ปั้น(SCULPTURE) และ องค์ประกอบทำด้วยดิจิตอล(DIGITALCOMPOSITING)

โดยพื้นฐานหลักการศึกษาของเขาที่เรียนทางด้านคอมพิวเตอร์มาเป็นเวลานานไมค์ โบฮาซ (MIKE BOHATCH) มักจะผสมผสานสื่อที่มีลักษณะทึบ โดยแนวความคิดจะมาจากจินตนาการในเรื่องที่เหนือความจริง ส่วนสิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากผลงานของ ไมค์ โบฮาซ คือ ลักษณะจังหวะของร่องรอย การขีดพื้นผิวด้านบนนอกทำให้สีที่อยู่ด้านล่างและ การจัดองค์ประกอบของร่องรอยที่เกิดขึ้น(ภาพประกอบที่3)

2.4 การสังเคราะห์ความคิด

จากสภาพแวดล้อมกับประสบการณ์ในวัยเด็ก มีอิทธิพลที่ทำให้เกิดแรงบันดาลใจและความประทับใจต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์โดยเฉพาะในเรื่องของพื้นผิวและสี รวมถึงการศึกษาค้นคว้าในเรื่องทัศนธาตุและรูปแบบผลงาน จากสิ่งเหล่านี้เองนำไปสู่การแสดงออกถึงความงามที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของตัวข้าพเจ้า โดยการคัดสรรทัศนธาตุที่เหมาะสม ได้แก่ พื้นผิว ,สี และพื้นที่ว่าง แล้วนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานจิตรกรรมแบบนามธรรม

ภาพอิทธิพลจากวัยเด็ก
(ภาพประกอบที่ 1)

ภาพรอยบาดแผล
(ภาพประกอบที่2)

ผลงานของ ไมค์ โบฮาช (MIKE BOHATCH)

ขนาด 21×25 เซนติเมตร

(ภาพประกอบที่ 3)

บทที่ 3

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ มีที่มาของแนวความคิดจากสิ่งต่างๆรอบตัวรวมถึงสภาพแวดล้อมกับประสบการณ์ในวัยเด็ก ที่มีอิทธิพลต่อข้าพเจ้า จนทำให้เกิดแรงบันดาลใจและความประทับใจจึงถ่ายทอดออกมาในผลงานศิลปะ โดยเฉพาะในเรื่องของพื้นผิว สี และพื้นที่ว่าง จากการศึกษาค้นคว้าในเรื่องทัศนธาตุและเทคนิคต่างๆตั้งแต่กระบวนการวิชาจิตรกรรม7 รวมถึงรูปแบบผลงานของศิลปินที่ข้าพเจ้าชื่นชอบ สิ่งเหล่านี้เองเป็นทางนำไปสู่แนวความคิดและรูปแบบผลงานศิลปนิพนธ์ เป็นการแสดงออกถึงความงามที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของตัวข้าพเจ้าเอง ซึ่งในบทที่3นี้จะเน้นไปที่ว่าด้วยเรื่องกระบวนการสร้างสรรค์ ที่มาจากแนวความคิดและรูปแบบของผลงานศิลปนิพนธ์

3.1 แนวความคิดศิลปนิพนธ์

3.2 รูปแบบของผลงานศิลปนิพนธ์

3.2 เทคนิคและวัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

3.1 แนวความคิดศิลปนิพนธ์

จากสภาพแวดล้อมในวัยเด็กที่ต้องคลุกคลีอยู่กับร้านอาหาร รวมถึงประสบการณ์ต่างๆที่ผ่านเข้ามาในชีวิต กับการได้ไปพบการเรียนรู้การสอนวิชากายวิภาคศาสตร์ ของนักศึกษาแพทย์ โดยใช้ร่างกายของมนุษย์ ข้าพเจ้าได้เห็นการผ่า ตัด แร่ ซ้ำแหละและการกรีดใบมีดลงบนผิวหนัง ลักษณะของพื้นผิว ชิ้นส่วนของอวัยวะในร่างกายที่มีความแตกต่างกันและบาดแผลที่ได้ประสบพบเห็นจากคนรอบข้างและตัวข้าพเจ้าเอง ในความคิดของข้าพเจ้าสิ่งเหล่านี้มีความงามอยู่ เพียงแต่เราต้องลองสังเกตดูแล้ว จะพบรายละเอียดที่น่าสนใจไม่ว่าจะเป็นเรื่อง พื้นผิว,สีที่ทับซ้อนกัน,จังหวะของร่องรอยหรือบาดแผลนั้น สิ่งเหล่านี้เองที่เป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่แนวความคิดศิลปนิพนธ์ที่ว่าด้วยเรื่อง **“ความงามที่เกิดจากร่องรอยการขีด ข่วน และการทับซ้อนของชั้นสี”**

3.2 รูปแบบของผลงานศิลปนิพนธ์

ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ได้พัฒนารูปแบบจากกระบวนการวิชาจิตรกรรม7โดยจะว่าด้วยเรื่องของความงามจาก การคัดสรรทัศนธาตุ(VISUAL ELEMENTS)และการทดลองเทคนิคต่างๆเพื่อตอบสนองอารมณ์ความรู้สึกในเรื่องของความงามในรูปแบบนามธรรม(ภาพประกอบที่4 และ5)

รูปแบบผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้เป็นรูปแบบนามธรรม(ABSTRACT) โดยอาศัยลักษณะของพื้นผิวต่างๆที่เกิดจากร่องรอย การขีด ขีด ข่วน และการทับซ้อนของชั้นสี โดยข้าพเจ้าความรู้สึกที่เป็นนามธรรมนั้นถ่ายทอดออกมาเป็นรูปธรรม และสร้างสรรค์ขึ้นโดยใช้หลักทัศนธาตุมีดังต่อไปนี้

3.2.1 พื้นผิว (TEXTURE)

สมเกียรติ ตั้งนโม :2535:HA/NA15:8 กล่าวว่า เรื่องของพื้นผิว(TEXTURE) เป็นส่วนที่เติมเต็มให้สมบูรณ์ เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของมนุษย์ เป็นเรื่องง่ายที่ผู้คนทั่วไปจะเฉยชาหรือไม่ให้ความสนใจ ทั้งนี้เพราะมันมักจะอยู่รอบๆตัวเรา เรามีแนวโน้มที่จะมองไม่เห็นมันเว้นแต่ความเอาใจใส่ของเราได้พุ่งเล็งลงไปบนพื้นผิว หรือมันเพราะพื้นผิวอันนั้นมันผิดไปจากปกติหรือผิดไปจากธรรมชาตินั่นเอง หรือไม่ก็ต่างไปจากบริบท ซึ่งเราไม่สามารถจะสังเกตเห็นมันได้ สำหรับโดยส่วนใหญ่แล้วเรามักจะทักท้วงเอาเอง แม้ว่าเรื่องของพื้นผิวนั้นโดยทั่วไปแล้วจะไม่ค่อยได้รับความสนใจแต่อย่างไรก็ตาม พื้นผิวก็ได้พิสูจน์ตัวมันเองแล้วว่า เป็นหนึ่งในปัจจัยทางศิลปะที่มีความผูกพันเชิงคุณภาพที่สำคัญกับศิลปินสมัยใหม่และนักออกแบบ

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ข้าพเจ้าจะเน้นในเรื่องของพื้นผิวเป็นประเด็นหลักโดยจะใช้ลักษณะของการ ขูด ขีด ข่วน ให้เกิดร่องรอยที่แตกต่างกันรวมไปถึงเรื่องระนาบของพื้นผิวที่ไม่เท่ากันและทิศทางของร่องรอย

พื้นผิว หมายถึง ลักษณะของบริเวณผิวหน้าของสิ่งต่าง ๆ ที่เมื่อสัมผัสแล้วสามารถรับรู้ได้ว่ามีลักษณะอย่างไร คือรู้ว่า หยาบ ขรุขระ เรียบ มัน ด้าน เนียน สาก เป็นต้น ลักษณะที่สัมผัสได้ของพื้นผิว มี 2 ประเภท คือ

-พื้นผิวที่สัมผัสได้ด้วยมือ หรือกายสัมผัส เป็นลักษณะพื้นผิวที่เป็นอยู่จริง ๆ ของผิวหน้าของวัตถุนั้น ๆ ซึ่งสามารถสัมผัสได้จากงานประติมากรรม งานสถาปัตยกรรม และสิ่งประดิษฐ์อื่น ๆ

-พื้นผิวที่สัมผัสได้ด้วยสายตา จากการมองเห็นแต่ไม่ใช่ลักษณะที่แท้จริงของผิว วัตถุ นั้น ๆ เช่น การวาดภาพก้อนหินบนกระดาษ จะให้ความรู้สึกเป็นก้อนหิน แต่เมื่อสัมผัสเป็นกระดาษ หรือใช้กระดาษพิมพ์ลายไม้ หรือลายหินอ่อน เพื่อปะทับบนผิวหน้าของสิ่งต่าง ๆ เป็นต้น ลักษณะเช่นนี้ถือว่า เป็นการสร้างพื้นผิวลวงตาให้สัมผัสได้ด้วยการมองเห็นเท่านั้น(ภาพประกอบที่ 6)

พื้นผิวลักษณะต่าง ๆ จะให้ความรู้สึกต่องานศิลปะที่แตกต่างกัน พื้นผิวหยาบจะให้ความรู้สึก กระดุนประสาท หนักแน่น มันคง แข็งแรง ถาวร ในขณะที่ผิวเรียบจะให้ความรู้สึกเบาสบาย การใช้ลักษณะของพื้นผิวที่แตกต่างกัน เห็นได้ชัดเจน จากงานประติมากรรม และมากที่สุดในงานสถาปัตยกรรมซึ่งมีการรวมเอาลักษณะต่าง ๆ กันของพื้นผิววัสดุหลาย ๆ อย่าง เช่น

อิฐ ไม้ โลหะ กระจก คอนกรีตและหิน ซึ่งมีความขัดแย้งกัน แต่สถาปนิกได้นำมาผสมกลมกลืนได้อย่างเหมาะสม ลงตัวจนเกิดความสวยงาม

3.2.1 สี (COLOUR) หมายถึง ปรากฏการณ์ที่แสงส่องกระทบวัตถุแล้วสะท้อนบางส่วนเข้าตา เมื่อระบบประสาทตาประมวลผล จึงรับรู้วัตถุนั้นมีขนาดรูปร่าง ลักษณะผิว และสีเป็นอย่างไร การที่เรามองเห็นวัตถุมีสีต่าง ๆ นั้น เกิดจากผิวของวัตถุมีคุณสมบัติในการดูดกลืนและสะท้อนคลื่นแสงได้แตกต่างกัน เช่น กลีบดอกทานตะวันจะสะท้อนเฉพาะคลื่นแสงที่ประสาทตาประมวลผล เป็นสีเหลืองเท่านั้น ส่วนพวงมณีไม่สะท้อนคลื่นแสงในช่วงคลื่นที่ตาเรามองเห็นออกมาเลยจึงเห็นเป็นสีดำ เป็นต้น สี มีอิทธิพลต่อจิตใจของมนุษย์ คือ มีอำนาจบันดาลให้เกิดอารมณ์และความรู้สึกต่างๆ ได้ตามอิทธิพลของสี เช่น สดชื่น ร้อน ตื่นเต้นและเศร้า สีมีความสำคัญต่องานศิลป์มาก เพราะศิลปินต้องใช้สีเป็นสื่อสร้าง ความประทับใจในผลงานศิลปะ และสะท้อนความประทับใจ ให้เกิดแก่ผู้ดู (ฉัตรชัย อรรถปักษ์:องค์ประกอบศิลปะ:วิทยาพัฒน์:2548 :73)

สีที่ใช้ในผลงานของข้าพเจ้าต้องการใช้สีเดียวเป็นสีโดยรวมและจะมีสีคู่ตรงข้ามหรือสีคู่ปฏิปักษ์ของโทนสีนั้นแทรกอยู่เพื่อสร้างความน่าสนใจ โดยผ่านการทับซ้อนของชั้นสีโดยจะใช้สีสร้างพื้นผิวเป็นระนาบที่แตกต่างกัน

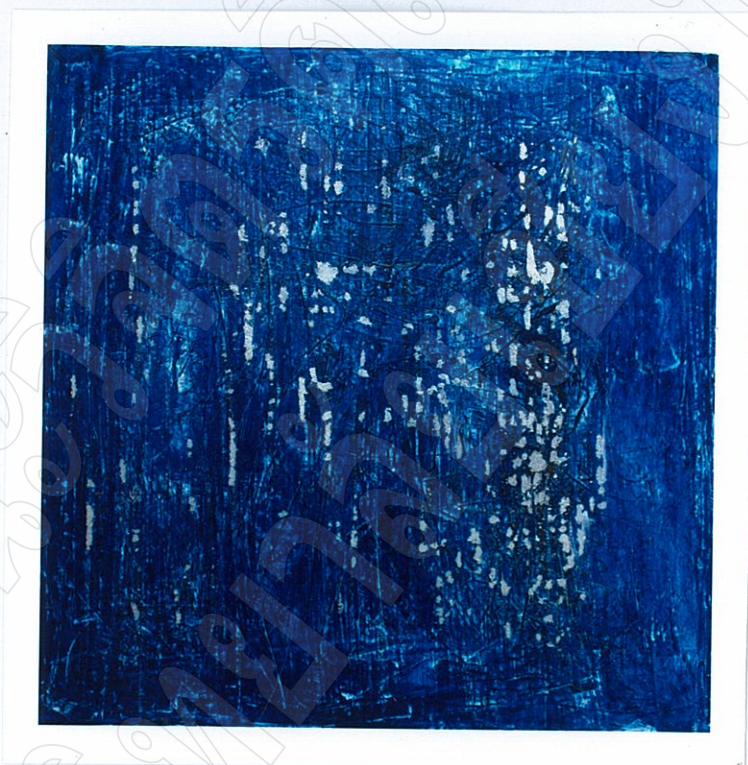
3.2.3 พื้นที่ว่าง (SPACE) ตามปกติหมายถึงบริเวณที่ไม่มีอะไรเลย ไม่มีความหมาย ไม่มีความกว้าง ความยาว ความลึก หายขอบเขตไม่ได้ แต่ในงานทัศนศิลป์ คำว่าที่ว่างมีความหมายหลายประการ เช่น ระยะห่างของรูปร่าง รูปทรงในจิตรกรรม หรือช่องว่างของรูปทรงในงานประติมากรรมที่ศิลปินกำหนดให้มีขอบเขตและความหมายตามที่ต้องการ (ฉัตรชัย อรรถปักษ์:องค์ประกอบศิลปะ: วิทยาพัฒน์:2548:105)

พื้นที่ว่าง โดยรวมผลงานศิลปินพจน์ของข้าพเจ้าเกิดจากพื้นผิวร่องรอยการขีด ขีด ข่วน ได้ถูกกำหนดโดยความรู้สึกจากประสบการณ์สิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นอยู่รอบตัวของข้าพเจ้า

3.3 เทคนิคและวัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินพจน์

เทคนิคที่นำมาสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าจะใช้สีอะคริลิกเพราะคุณสมบัติของสีอะคริลิกจะมีความยืดหยุ่นในตัวเองค่อนข้างสูงเหมาะแก่การทำพื้นผิวได้ดี โดยข้าพเจ้าจะใช้ปูนซีเมนต์ผสมลงในเนื้อสีเพื่อต้องการให้สีนั้นจับตัวเป็นมวลเป็นก้อน ผลงานจิตรกรรมในแต่ละชิ้นจะมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับพื้นผิวว่าตรงกับความต้องการของข้าพเจ้าหรือไม่ เมื่อได้พื้นผิวที่ข้าพเจ้าจะทำการสร้างร่องรอยโดยอุปกรณ์หลายชนิด เช่น เหล็กแหลม เกียงเหล็ก หวี เป็นต้น

จากนั้นก็รื้อจนพื้นผิวนั้นแห้งสนิทระยะเวลา 6-12 ชั่วโมง จากนั้นก็ทำเทคนิคอย่างเดิมซ้ำอีกแต่ในขั้นต่อไปข้าพเจ้าจะสร้างร่องรอย โดยต้องการให้เห็นสีชั้นแรกที่ข้าพเจ้าได้ทำไปแล้ว และจะทำเทคนิคเดิมซ้ำไปเรื่อยๆ จนเกิดพื้นผิวที่ตัวข้าพเจ้าเห็นควร(ภาพประกอบที่ 7)

ผลงานกระบวนวิชาจิตรกรรม 7

(ภาพประกอบที่ 4)

ผลงานกระบวนวิชาจิตรกรรม 7
(ภาพประกอบที่ 5)

ตัวอย่างภาพพื้นผิวสัมผัสได้ด้วยมือกับพื้นผิวสัมผัสได้ด้วยสายตา
(ภาพประกอบที่ 6)

ภาพตอนการทำงาน
(ภาพประกอบที่ 7)

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้ผ่านการทดลองในเรื่องเทคนิคและรูปแบบตั้งแต่กระบวนการ
วิชาจิตรกรรม 7 ซึ่งข้าพเจ้าได้กล่าวไปแล้วในบทที่ 3 โดยจากประสบการณ์นั้นส่งผล ทำให้ข้าพเจ้า
มีแนวความคิดที่ชัดเจนยิ่งขึ้น บทที่ 4 นี้จะว่าด้วยเรื่องการวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์

4.1 ผลงานศิลปนิพนธ์

4.1.1 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

4.1.2 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

4.1.3 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

4.1.4 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4

4.1 ผลงานศิลปนิพนธ์

ผลงานศิลปนิพนธ์ ชุดนี้ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานจำนวน 4 ชิ้น จากการผ่าน
การศึกษาและทดลองในเรื่องของเทคนิคต่างๆมาจากกระบวนการวิชาจิตรกรรม 7 โดยจากการทดลองนี้
ทำให้ข้าพเจ้ามีความชำนาญจึงนำไปสู่รูปแบบศิลปนิพนธ์

เนื่องจากแนวความคิดผลงานแต่ละชิ้นของข้าพเจ้ามีแนวความคิดและเทคนิคในเรื่อง
เดียวกันโดยบทนี้ข้าพเจ้าจะกล่าวเน้นในเรื่องของการวิเคราะห์รูปแบบ โดยจะขอเริ่มจากผลงาน
ศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1 เรียงไปตามลำดับจะกระทั่งถึงผลงานชิ้นสุดท้าย

4.1.1 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าใช้สีคู่ปฏิปักษ์ เขียวกับแดง โดยภาพรวมของผลงานชิ้นนี้จะเน้น
สีเขียวเป็นสีหลัก การใช้การจัดองค์ประกอบแบบโดยภาพรวมของผลงานชิ้นนี้จะเน้นสีเขียวเป็นสี
หลัก การใช้การจัดองค์ประกอบแบบ (BALANCE OF VALUE) ที่ว่าด้วยเรื่อง สีที่เข้มหรือน้ำหนัก
แก่กว่าสามารถสร้างความสมดุลกับสีที่อ่อนกว่าและมีพื้นที่ลักษณะของผลงานแสดงออกโดยผ่าน
ทัศนธาตุในเรื่องของพื้นผิว(TEXTURE)มุ่งที่จะ แสดงความงามที่เกิดจากร่องรอย ที่นูนออกมา
เพื่อให้เกิดระนาบของพื้นผิวที่แตกต่างกันสร้างความรู้สึกลื่นไหวในผลงาน โดยเฉพาะการขีด
พื้นผิวสีเขียวชั้นนอกออกเพื่อให้พื้นหลังที่เป็นสีแดงแสดงตัวออกมา ส่วนพื้นที่ว่าง(SPACE)เป็น

ส่วนประกอบที่สำคัญเพราะจะช่วยในเรื่องของความกลมกลืนระหว่างพื้นผิวและสีเพื่อสร้างเอกภาพ(UNITY)หรือความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน(ภาพประกอบที่8,9,10,11,12)

4.1.2 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

สำหรับผลงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้าวางองค์ประกอบแบบความสมดุลแบบ2ข้างไม่เท่ากัน (ASYMMETRICAL BALANCE) โดยจะเน้นในเรื่องของพื้นผิวสีม่วงเป็นสีโดยรวมของผลงานตัดกับสีเหลืองซึ่งจะมีอยู่10%และเป็นสีคู่ปฏิกิริยากัน เน้นจังหวะที่เกิดจากการทับซ้อนของชั้นสีม่วงเข้มและม่วงสีอ่อน เพื่อสร้างให้เกิดระนาบของพื้นผิวที่แตกต่างด้วยการใช้เทคนิคชุด ชิด ข่วนและการฉาบสี ภาพรวมของผลงานก็ยังคงแสดงออกถึงภาพในลักษณะแบบ 2 มิติ ผลงานชิ้นนี้แตกต่างจากชิ้นที่ 1ตรงที่มีการเพิ่มเติมเรื่องของจังหวะ(RHYTHM)กับพื้นผิวในบางส่วน เพื่อสร้างความน่าสนใจ ด้านความงามระหว่างสีคู่ปฏิกิริยามากขึ้น ส่วนพื้นที่ว่าง(SPACE)เช่นเดียวกับผลงานชิ้นที่ 1 คือช่วยในเรื่องการประสานพื้นผิวกับสีให้เกิดความกลมกลืนกัน(HARMONY) ซึ่งลักษณะโดยรวมแล้วทั้งรูปแบบและแนวความคิดก็ยังคงตอบสนองในเรื่องของความงาม(ภาพประกอบที่ 13,14,15,16,17)

4.1.3 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

รูปแบบของผลงานชิ้นที่ 3 นี้ ข้าพเจ้าได้วางองค์ประกอบความสมดุลแบบ2ข้างข้างไม่เท่ากัน(ASYMMETRICAL BALANCE)โดยผ่านการแสดงออกถึงลักษณะของการทับซ้อนกันของสีที่ชัดเจนขึ้น โดยสีส่วนรวมของผลงานนั้น จะเน้นสีน้ำเงินเป็นหลักแสดงออกถึงความเงียบ สุขุม และจะมีสีส้มแซมอยู่ตามจุดต่างๆในผลงาน เพื่อสร้างรายละเอียดให้กับบรรยากาศของสีโดยรวมให้น่าสนใจมากขึ้น โดยอาศัยหลักของความกลมกลืนกัน(HARMONY) ส่วนสีที่เป็นร่องรอยข้าพเจ้าต้องการให้เกิดทิศทาง(DIRECTION)ในแนวดิ่งเพื่อให้สอดคล้องกับความสัมพันธ์ของสีพื้นที่ว่าง(SPACE)ในชิ้นนี้ต้องการประสานทัศนธาตุระหว่างพื้นผิวกับสีให้เกิดเอกภาพในผลงาน ส่วนเรื่องของรูปทรง(FORM) ในผลงานจะเป็นรูปทรงอิสระไม่แน่นอน(ภาพประกอบที่ 18,19,20,21,22)

4.1.4 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ ข้าพเจ้าได้วางองค์ประกอบความสมดุลแบบ2ข้างข้างไม่เท่ากัน(ASYMMETRICAL BALANCE)เพื่อให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหวของจังหวะและร่องรอยที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้นมา สลับทับซ้อนกันให้เกิดระนาบของพื้นผิวที่แตกต่างกัน ในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าใช้สีคู่ปฏิปักษ์ ดำกับขาว แต่จะใช้สีขาวเป็นสีโดยรวมเมื่อลองมองดูใกล้ๆแล้วจะเห็นลายละเอียดในพื้นผิวที่เป็นสีดำสร้างความน่าสนใจในผลงาน จังหวะ(RHYTHM)เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ ผลงานชิ้นนี้เพื่อสร้างความเคลื่อนไหวในทิศทางแนวดิ่งสร้างความรู้สึก มั่นคง แข็งแรง พื้นที่ว่าง (SPACE)ในผลงานชิ้นนี้ช่วยในเรื่องของพื้นผิวและสีให้มีเอกภาพ(UNITY)เพื่อความกลมกลืนในผลงาน(ภาพประกอบที่ 23,24,25,26,27)

ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1
(ภาพประกอบที่ 8)

รายละเอียดของสีผลงานศิลปินพจน์ชั้นที่ 1
(ภาพประกอบที่ 9)
(ภาพประกอบที่ 9)

รายละเอียดพื้นผิวผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1
(ภาพประกอบที่ 10)

พื้นที่ว่างผลงานศิลปนิพนธ์จีนที่1(ส่วนที่เป็นสีดำ)

(ภาพประกอบที่ 11)

รายละเอียดผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1
(ภาพประกอบที่ 12)

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2
(ภาพประกอบที่ 13)

รายละเอียดของสีผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2
(ภาพประกอบที่ 14)

รายละเอียดพื้นผิวผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2
(ภาพประกอบที่ 15)

พื้นที่ว่างผลงานศิลปินพริ้นท์ที่2(ส่วนที่เป็นสีดำ)
(ภาพประกอบที่ 16)

รายละเอียดผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2
(ภาพประกอบที่ 17)

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3
(ภาพประกอบที่ 18)

รายละเอียดของสีผลงานศิลปินพินิจขึ้นที่ 3
(ภาพประกอบที่ 19)

รายละเอียดของพื้นผิวศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3
(ภาพประกอบที่ 20)

พื้นที่ว่างผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่3(ส่วนที่เป็นสีดำ)
(ภาพประกอบที่ 21)

รายละเอียดผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3
(ภาพประกอบที่ 22)

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4
(ภาพประกอบที่ 23)

รายละเอียดของสีผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 4
(ภาพประกอบที่ 24)

รายละเอียดของพื้นผิวผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4
(ภาพประกอบที่ 25)

พื้นที่ว่างผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่4(ส่วนที่เป็นสีดำ)

(ภาพประกอบที่ 26)

รายละเอียดของผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4
(ภาพประกอบที่ 27)

บทที่ 5

บทสรุป

ศิลปนิพนธ์ชุดนี้เกิดขึ้นจากความประทับใจในความงามของร่องรอย การขีด ขีด ข่วน และการทับซ้อนของชั้นสี ที่มีความสัมพันธ์ต่อประสบการณ์ของข้าพเจ้าในวัยเด็กถึงปัจจุบัน ก่อให้เกิดการพัฒนาและสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ที่เป็นการเสนอจากทัศนคติความงามส่วนตัว ผ่านผลงานจิตรกรรม ในรูปแบบนามธรรม ข้าพเจ้าใช้เทคนิคที่ผ่านประสบการณ์ การทดลองมา สร้างสรรค์ผลงาน ไม่ว่าจะเป็นการวางองค์ประกอบ สี จังหวะ พื้นที่ว่าง หรือการตัดทอนของ รูปร่างที่ไม่จำเป็นเพื่อให้เกิดความน่าสนใจและความสมบูรณ์ในผลงาน ความรู้สึกของข้าพเจ้าเชื่อว่าผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ เป็นการสร้างสรรค์ผลงาน อย่างเป็นขั้นเป็นตอนการแก้ไขปัญหา ที่มีต่อเนื่องหาแนวความคิด รวมถึงในเรื่องของเทคนิคต่างๆ ที่นำมาใช้ในผลงาน ซึ่งจะมีผลต่อการพัฒนา ผลงานศิลปะที่ดี ต่อไปในอนาคต และเป็นการเพิ่มประสบการณ์ การเรียนรู้ในเรื่องศิลปะที่สำคัญ ให้แก่ข้าพเจ้าต่อไป

บรรณานุกรม

สุนทรียศาสตร์ ฉบับเข้าใจง่าย AESTHETICS:AN EDITED AND SIMPLIFIED
COLLECTION OF READINGS แปลโดย สมเกียรติ ตั้งนโม :2535

ธรรมชาติของศิลปะ สมเกียรติ ตั้งนโม :2535

มนุษย์กับจินตนาการ:อารีย์ สุทธิ: กรุงเทพฯ : แสงศิลปะการพิมพ์:2534

ทวีเกียรติ ไชยงยศ. 2538 : 4

องค์ประกอบศิลปะ:ฉัตรชัย อรรถปักษ์:กรุงเทพฯ:วิทยาพัฒน์:2548

ประวัติผู้เขียนศิลปนิพนธ์

ชื่อภาษาไทย นิตน์ ลาภพิทยากุล
ชื่อภาษาอังกฤษ NITAT LAPPITAYAKUN
เกิด 8 กุมภาพันธ์ 2526
ที่อยู่ 111/8 หมู่ 10 ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50200
โทรศัพท์ 053-811298 053-811299 08-19515140
การศึกษา
-สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชา ภาพพิมพ์ จิตรกรรมและประติมากรรม
-คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
-วิทยาลัยชีวศึกษาเสาวภา
-โรงเรียนสัตนบุตรบำรุง
-โรงเรียนปวโรฬารวิทยา

ประวัติการแสดงผลงาน

- 2549 - การแสดงนิทรรศการ “Craft Art Exhibition ceramic and jewelry” ณ ห้อง
นิทรรศการคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- การแสดงนิทรรศการภาพถ่ายโดยสาขาวิชาศิลปะการถ่ายภาพ ณ อุทยานการค้า
กาดสวนแก้ว เชียงใหม่
- 2548 - การแสดงนิทรรศการศิลปกรรม “ลองดี” ของนักเรียนรุ่นที่ 20 คณะวิจิตรศิลป์
ภาควิชาภาพพิมพ์ จิตรกรรม และประติมากรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ณ ห้อง
แสดงผลงานศิลปะ อุทยานการค้าเซ็นทรัล กาดสวนแก้ว เชียงใหม่
- 2547 - การแสดงนิทรรศการภาพถ่ายโดยสาขาวิชาศิลปะ การถ่ายภาพ
ณ หอศิลปวัฒนธรรมเมืองเชียงใหม่
- การแสดงผลงาน “วาดเส้นกับสิ่งแวดล้อม” ณ บริเวณอ่างแก้ว
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เกียรติประวัติ

- 2549 - ทูลส่งเสริมการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ คณะจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปี 2549
- 2548 - รางวัลรองชนะเลิศ ในการประกวดถ่ายภาพของนิสิตนักศึกษา ในระดับอุดมศึกษา ในเขตภาคเหนือ หัวข้อ “สีสันแห่งชีวิตและวัฒนธรรม”